

263 / d'allo, i, encara, allò altre.
En encara ets més ric que ell
|| Encara que loc. conj. que intro-
duïx l'enumeració de l'obstacle
malgrat el qual alguna cosa té
lloc. Encara que p'aquí, ~~tortí-~~
~~encara si~~ rem. Jo ho sabré tot,
encara que encara que no m'ho vulguis dir

encaramellar-se?

no ~~passarà~~ podien arribar
|| ~~de més.~~ Amb tot arí de més. Hi ha guanyat més
d'arí, de més. Hi ha guanyat més
que no podia esperar, i encara el
planyt. Ha obtingut tal cosa i tal
altra; i, encara, tal altra; ell és arí.
encarament m. Acís' ~~encarament~~
d'encarar o d'encarar-se; l'efecte
encarar v. tr. ^{cap a} Dirigir envers
algi o alguna cosa, la punteria
(d'una arma), el raig de llum
(d'un llum). di vaij encarar
l'escopeta. di vaij encarar el
llum per veure'l bé. || Posar